

Vážení spoluobčania, milí Michalovčania!

Pred niekoľkými hodinami skončil rok 2014 a my sme, tak ako vždy, s radosťou, ale aj s nádejou a mnohými očakávaniami, vstúpili do nového roka, do roka 2015.

Už tradične nás pritom sprevádzala atmosféra doznievajúcich Vianoc so svojim veľkolepým duchovným bohatstvom, rodinnou spolupatričnosťou a žičlivosťou, ale aj so značným komerčným balastom, ktorému sa, žiaľ, veľmi darí ozajstnú hodnotu týchto sviatkov už dlhšie, najmä v médiách, prekrývať. Verme, že budúcnosť, a možno už aj tá najbližšia, bude v tomto smere iná. Verme, že my všetci si stále viac a viac budeme uvedomovať, že naše šťastie nezávisí od nášho hmotného bohatstva, ale od pokoja v duši, či v srdci, ktorý sa dá dosiahnuť aj vzdaním sa množstva zavádzajúcich túžob, ktoré nás v podstate robia neslobodnými a závislými.

Rok, s ktorým sme sa rozlúčili, bol rokom pre nás, Michalovčanov, v mnohom výnimočným. Nazvali sme ho rokom sedmičkovým, pretože sme si v ňom pripomenuli viacero pre mesto významných výročí, ktoré spája číslica sedem.

770. výročie prvej písomnej zmienky o meste, 700. výročie prvej písomnej zmienky o našom rímskokatolíckom Kostole narodenia Panny Márie, 70. výročie opätovného získania štatútu mesta a 70. výročie oslobodenia Michaloviec boli nosnými témami nášho kultúrno-spoločenského života a popritom sme nezabudli ani na 100. výročie narodenia básnika Pavla Horova, ktorý bol s naším mestom takisto spätý, či na celý rad pre nás už tradičných podujatí, akými boli jarmoky, Zemplínske slávnosti, Deň na poctu mesta, ale aj podujatie Michalovce s Michalmi, Michalom a Michaelám. Naše mesto bolo aj dejiskom 17. ročníka medzinárodných majstrovstiev Slovenska vo varení a jedení bryndzových halušiek a kultúrou žili aj jednotlivé časti mesta, pri ktorých nás veľmi potešilo, že po Močaranoch v tomto smere ožili aj Topoľany.

Najvýznamnejšími kultúrno-spoločenskými podujatiami roka však boli tie, ktorými

31. októbra vyvrcholili oslavy spomínaných výročí. Uvedenie publikácie Rod Sztáray a Michalovce za prítomnosti početnej skupiny potomkov pánov z Michaloviec, ktorí nielen naše mesto ale aj celý región dlho spravovali, ochraňovali a zveľaďovali, bolo prológom reprezentatívneho galaprogramu, v ktorom sa prezentovali poprední slovenskí umelci- naši rodáci.

Veľmi ma teší, že všetci, ktorí sa na tom podieľali, prezentovali svoj pozitívny vzťah k Michalovciam a hrdosť na minulosť i prítomnosť nášho mesta. Rovnako ma potešil aj prístup popredných firiem, ktoré na území mesta pôsobia, vo vzťahu k finančnému zabezpečeniu tohto po každej stránke náročného podujatia. Všetkým za to aj touto cestou ešte raz úprimne v mene vás všetkých ďakujem.

Predchádzajúci rok bol najmä z pohľadu kultúrnych podujatí mimoriadne bohatý. Veľmi ma preto prekvapilo, keď som z niektorých úst, najmä koncom októbra a začiatkom novembra počul, že v Michalovciach je kultúry málo. Všetci neprajníci možno nechtiac, možno zámerne popri už spomínaných podujatiach prehliadli, že v Michalovciach viackrát, čo nie je obvyklé ani pre podstatne väčšie mestá, ako je naše, vystupovali IMT Smile, Peter Bič Projekt, Kandráčovci, Spievankovo, Drišľak, teda poprední protagonisti umeleckých smerov a prúdov, ktoré reprezentujú. V Michalovciach boli aj herec a zabávač Jan Kraus, herečka Zuzana Kronerová, spisovateľ Jozef Banáš, folklórny súbor SĽUK, hudobné zoskupenie Theatrum musica, akordeónový virtuóz Michal Červienka, herec a moderátor Michal Hudák, speváčka Katka Knechtová, Ťažká muzika a Trio z chotára z Terchovej, súbor Afrodite aj spevák Daniel Hůlka. Uskutočnil sa filmový festival Expedičná kamera, bolo tu viacero profesionálnych divadelných predstavení, vrátane divadla tanca, a to nehovorím o množstve vystúpení našich

domácich umeleckých zoskupení, o koncertoch a výstavách. Popri tom tu bol veľký priestor aj pre aktívnu kultúru všetkých vekových skupín od folklóru, cez modernú hudbu a tanec, divadelné umenie až po alternatívnu kultúru, na ktorú v meste takisto vytvárame priestor. Som preto presvedčený, že aj vďaka všetkým krokom, ktoré sme i v uplynulom roku urobili, aj vďaka partnerom, s ktorými v tejto oblasti spolupracujeme, sa nemajú Michalovce ani v kultúre za čo hanbiť, čo rozhodne platí aj o uplynulom roku.

Z hľadiska politického bol rok 2014 rokom volieb prezidenta, volieb do parlamentu EÚ a aj komunálnych volieb. Veľmi ma teší, že z pohľadu technicko- organizačného zabezpečenia sme tento tzv. super volebný rok zvládli bez väčších problémov. Menej ma už teší účasť našich občanov vo všetkých spomínaných voľbách. Už dlhšie registrujeme, že volebná účasť v našom meste patrí k najnižším na Slovensku. Nechceme sa utešovať tým, že naši občania sú spokojní a nemajú potrebu ísť voliť zmeny. Boli by sme veľmi radi, keby predpokladanú spokojnosť dokázali prejaviť aj svojou účasťou vo voľbách a podporou toho, čo sa v našom štáte, regióne a osobitne v našom meste deje. Vopred za to úprimne ďakujeme.

Aj keď voľby prezidenta Slovenskej republiky a poslancov európskeho parlamentu mali väčší celospoločenský význam ako voľby komunálne, pre nás, Michalovčanov, najmä preto, že sme volili tých, ktorí sú pri riešení mnohých každodenných problémov pri nás bližšie ako štátna, či európska moc, boli prinajmenšom rovnako dôležité.

Veľmi ma teší, a nielen preto, že aj mňa sa tieto voľby osobne týkali, že my, Michalovčania sme výrazne dali najavo, že uprednostňujeme kontinuitu založenú na premyslených logických postupoch pred nijako nedefinovanou zmenou, či ešte zahmlenejším tzv. reštartom, za ktorým bolo veľmi výrazne cítiť zisťné ciele konkrétnych záujmových skupín tzv. podnikateľského prostredia.

V mene svojom, v mene tímu mojich spolupracovníkov i v mene väčšiny zvolených poslancov zdieľajúcich rovnaké hodnoty ako ja, vám za to aj dnes úprimne ďakujem a v mene nás všetkých opäť sľubujem, že urobíme všetko, čo bude v našich silách pre to, aby naše mesto aj naďalej všestranne napredovalo, aby sme sa v ňom všetci cítili príjemne a bezpečne a aby sme naň, na jeho rozvoj, mohli byť aj naďalej patrične hrdí.

Viac ako všeličo iné, vážení spoluobčania, je verejnosťou veľmi pozorne vnímané, aké investície mesto realizuje, aké investície do mesta prichádzajú. Som veľmi rád, že v tomto smere môžeme my všetci, ktorí na tom máme podiel, predstúpiť pred vás, občanov, so vztýčenými hlavami. Väčšinu z toho, čo sa v meste urobilo, sme prezentovali počas stretnutí s vami tak na septembrových verejných zhromaždeniach, ako aj na predvolebných mítingoch, preto dnes niektoré z nich len stručne pripomeniem. Z vlastných zdrojov sme zrealizovali časť rekonštrukcie Sídlička JUH, opravili ďalšie úseky ciest a chodníkov v častiach IBV, vybudovali okružnú križovatku pri autoškole Perfekt, uzavreli jednu kazetu a vybudovali novú na skládke TKO v Žabanoch a zrekonštruovali ďalšie úseky našich tepelných rozvodov. Vďaka finančnej dotácii vlády Slovenskej republiky, za ktorú sme veľmi vďační všetkým, ktorí na tom majú podiel, sme vymenili okná v našich siedmich materských školách a vybudovali nové autobusové nástupište pri železničnej stanici, čím sme urobili prvý výrazný krok k vytvoreniu terminálu integrovanej dopravy po vzore takmer všetkých miest vyspelého sveta. Najmä tento krok nebol časťou obyvateľstva vnímaný pozitívne, čo platí predovšetkým o tých ľuďoch, ktorí do Michaloviec prichádzajú za prácou, nákupmi, či z iných dôvodov z blízkeho alebo vzdialenejšieho okolia. Stal sa dokonca aj jednou z hlavných tém predvolebného boja, na ktorý bol aj prostredníctvom niektorých správco portálov na sociálnych sieťach i vďaka niektorým poplatným médiám účelovo zneužívaný. Aj dnes som však presvedčený, že krok, ktorý sme urobili v súvislosti s presťahovaním autobusového nástupišťa, aj vzhľadom na

financie, ktoré sme na to získali, bol dobrým krokom a verím, že nie vzdialená budúcnosť to jednoznačne potvrdí.

Aby všetko aj v tomto smere fungovalo čo možno k najväčšej spokojnosti tak Michalovčanov ako aj pravidelných či nepravidelných návštevníkov nášho mesta, bude potrebné už teraz aj všeličo urobiť. Určite budeme pozorne počúvať tých, ktorí využívajú prímestskú dopravu, ale i tých, ktorí cestujú mestskou hromadnou dopravou, čo by bolo pre to potrebné vykonať, aké kroky urobiť, aby problémov s cestovaním týmito prostriedkami bolo čo najmenej. Veľmi citlivo však budeme zvažovať, či každá z požiadaviek smerujúca k tomu, aby uspokojila malú časť cestujúcej verejnosti, nespôsobí dopravné problémy v meste, ktoré by jej splnením mohli nastať. Čo sa ale určite nestane, je návrat autobusového nástupišťa na Kostolné námestie. Úcta k histórii Michaloviec, k ich najhodnotnejším kultúrnym a architektonickým pamiatkam, ale aj vízia iného hodnotnejšieho využitia tohto historického jadra mesta nám velí odolať tlaku tých, ktorí si z rôznych dôvodov na novú skutočnosť zvykajú ťažšie. Dúfam však a verím, že aj ich bude čoraz menej, verím, že keď sa nám podarí Kostolné námestie zmeniť a urobiť aj čo najviac pre všetkých uspokojivých zmien v organizácii hromadnej dopravy, bude napokon spokojná aj väčšina z nich, aspoň tá, ktorá je ochotná veci vidieť aj objektívne.

Veľkým pozitívom minulého roka bolo aj vybudovanie okružnej križovatky pri nadjazde. Za ňu aj za nadjazd, ktorý bol zrekonštruovaný a rozšírený o rok skôr, ďakujeme Ministerstvu dopravy Slovenskej republiky a Slovenskej správe ciest. Určite sa tým vstup do Michaloviec stal plynulejším a bezpečnejším a nebojím sa povedať, že aj pôsobivejším. Vďaka vzájomným dohodám so spomínanými orgánmi, ako aj s Košickým samosprávnym krajom, sa našim Technickým a záhradníckym službám Michalovce podarilo viaceré z okružných križovatiek v meste ozvláštniť o prvky, vďaka ktorým sa stali ozdobami mesta, za čo najmä technickým a záhradníckym službám takisto treba uznanlivo poďakovať. Časť z týchto križovatiek, ktorým sa doteraz až taká pozornosť nevenovala, sa stane predmetom podobných zmien už v najbližšom období.

Podobne ako v predchádzajúcich rokoch aj v roku, s ktorým sa lúčime, bol v Michalovciach bohatý duchovný život. Veľmi si cením, že zástupcovia všetkých cirkví pôsobiacich v meste sa podieľali popri už tradičnom ekumenickom pašiovom sprievode aj na posvätení nového cintorína, na otvorení Roka sedmičiek pred mestským úradom i na ďalších podujatiach tohto nášho jubilejného roka. Za to všetko, no najmä za sústavnú prácu na poli šírenia duchovného a mravného bohatstva medzi našimi obyvateľmi, zástupcom jednotlivých cirkví aj touto cestou úprimne ďakujem, osobitne za spoluprácu aj v rámci Rady cirkví.

K jubileám tzv. sedmičkového roka prispeli ziskom siedmeho titulu majsteriek Slovenska hádzanářky našej luventy. Ich úspech bol aj v uplynulom roku najvýznamnejším športovým triumfom roka. Radosť nám však svojou účasťou vo finále prvej hokejovej ligy urobili aj hokejisti našej Dukly a druhým miestom v predchádzajúcom ročníku, no najmä vynikajúcim zvládnutím jesennej časti súťaže, aj prvoligoví futbalisti nášho MFK Zemplín. Veľké úspechy popri nich dosiahli aj naši kickboxeri, bojovníci MMA, naturálni kulturisti, siloví trojbojári, džudisti a vo viacerých druhoch športu najmä mládežnícki reprezentanti mesta. Tí, podobne ako tanečný súbor Slniečko, spevácky zbor Pro Musica, ale aj celý rad nádejných mladých umelcov, či reprezentantov škôl a mesta vo vedomostných súťažiach, sú dôkazom, že máme veľmi schopnú generáciu mladých ľudí, ktorým je v školách, v umeleckých telesách a v športových kluboch venovaná patričná pozornosť, s ktorými sa pracuje na veľmi dobrej úrovni a sú tiež dôkazom toho, že investovať do nich sa jednoznačne vypláca. Aj preto

budeme tak robiť aj naďalej, aj preto budú pre nás mladí ľudia jednou z hlavných tém nášho záujmu aj v tomto roku.

Podobne ako mladí ľudia, veľkou aktivitou v uplynulom roku prekypovali aj naši seniori. Bolo pre nás veľkým potešením sledovať, s akým nadšením sa zapájali takmer do všetkých aktivít v meste. Osobitne to platí o ich kultúrnej činnosti, ale bokom neostávali ani ich športové aktivity, rovnako ako ich chuť naďalej sa vzdelávať. Projekt, ktorý sme vďaka európskym peniazom s nimi realizovali, nás presvedčil, že všetky podobné možnosti bude treba aj naďalej využívať, čo určite budeme chcieť aj robiť v blízkej i vo vzdialenejšej budúcnosti. Všetkým našim seniorom za aktívne prežívanie jesene života úprimne ďakujem. Osobitne tým, s ktorými som mal možnosť stretávať sa tak na zasadnutiach Rady seniorov, ako aj na iných fórach. Chcem ich všetkých aj touto cestou ubezpečiť, že všetky výhody, ktoré pre nich mesto doposiaľ ako prejav úcty a vďaky vytvorilo, chceme minimálne v doterajšom rozsahu zachovať aj naďalej.

Rok 2014 bol aj vďaka všetkým už spomínaným udalostiam pre naše mesto bohatý aj na návštevy významných osobností. V Michalovciach sme mali možnosť privítať nielen predsedu parlamentu a predsedu vlády Slovenskej republiky, ale aj viacerých ministrov. Spomeniem Róberta Kaliňáka, Petra Kažimíra, Petra Žigu, Pavla Pavlisa, Dušana Čaploviča, Petra Pellegriniho, Mareka Maďariča. Naše mesto viackrát navštívil aj štátny tajomník Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Viktor Stromček. Už tradičnú priazeň sme v priebehu roka pociťovali od predsedu KSK Zdenka Trebuľu. Tieto návštevy sú dôkazom, že popredným predstaviteľom nášho štátu a kraja na Michalovciach záleží, čo verím pozitívne pocítime i naďalej.

Nielen politici boli tými, ktorých sme v Michalovciach v minulom roku privítali. Svojou návštevou nás opätovne viackrát poctili aj vysokí hodnostári jednotlivých cirkví. Arcibiskup Bernard Bober, biskupi Milan Chatur a Miloš Klátik svojou prítomnosťou umocňovali význam náboženských podujatí, ktoré jednotlivé cirkvi v priebehu roka pripravili.

Teší nás, že aj ľudia, ktorí sú dnes na vysokých postoch a ktorí sú s naším mestom spätí, naň pamätajú a snažia sa mu pomáhať. V priebehu uplynulého roka to počas svojich návštev u nás i praktickými činmi potvrdili generál Alexander Nejedlý, prezident Hasičského a záchranského zboru SR, generál Milan Maxim, náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl SR, Emil Ďurovčík, podpredseda KSK i Miroslav Konštanc Adam, rektor Pápežskej univerzity v Ríme.

V Michalovciach sme však vďaka organizátorom hádzanárskeho Memoriálu Tomáša Jakubča mohli vidieť popredné svetové ženské hádzanárske tímy i najlepšiu súčasnú svetovú hádzanárku, Brazílčanku Alexandru do Nascimento. Vďaka organizátorom futbalového turnaja Michalovce cup sme opäť videli mládežnícke tímy popredných svetových futbalových klubov, vrátane slovenskej premiéry slávneho el Clasico medzi Realom Madrid a FC Barcelona.

Veľmi nás potešila aj návšteva prezidenta SZĽH Igora Nemečka i jeho prisľub finančnej pomoci na dostavbu nášho zimného štadióna. Práve ten sa, verím, stane jednou z investičných priorít tohto roka.

Popri ňom by sme radi pokračovali v rekonštrukcii Sídlička JUH. Vybudovať chceme aj kompostáreň v prípade, že nám to komplikované procesy verejného obstarávania neznemožnia. Radi by sme pokračovali aj v rekonštrukciách našich škôl. Vďaka MŠVaV SR sme získali peniaze na výmenu ďalších okien IV. ZŠ a vďaka úspešnému projektu aj na rekonštrukciu III. ZŠ. Z vlastných prostriedkov by sme radi dokončili rekonštrukciu hygienických zariadení vo všetkých našich ostatných školách a dokončili výmenu okien na

VIII. ZŠ, v ZUŠ a v MŠ na Vajanského ulici. Tak ako vždy doposiaľ, chceme naďalej pokračovať aj v opravách ciest a chodníkov v tých častiach mesta, v ktorých je individuálna bytová výstavba.

Veríme tiež, že KSK začne rekonštrukcie svojich objektov, ktoré sú na území nášho mesta, predovšetkým Zemplínského múzea, Hvezdárne a Gymnázia P. Horova a že spoločne pokročíme aj v projekte dobudovania nášho terminálu integrovanej dopravy.

Vďaka privátnym spoločnostiam sa menia a ja verím, že v tomto roku aj zmenia objekty, ktoré mestu dlho česť nerobili. Tržnica, bývalý veterinárny ústav a bývalá ubytovňa Zekonu majú svojich nových vlastníkov, ktorí už začali svoje podnikateľské zámery pripravovať aj realizovať, vďaka čomu sa, dúfam, zmenia na objekty, ktoré naše mesto čoskoro obohatia. S osobitným záujmom očakávame investičné aktivity v michalovskej nemocnici. Veríme, že už v tomto roku začnú stavebné práce na novom objekte, ktorý sa čoskoro stane, tak ako sa uvádza v názve spoločnosti, ktorá ho bude realizovať, nemocnicou novej generácie, čo by malo takisto výrazne zvýšiť atraktivitu Michaloviec.

Z hľadiska vnútropolitického bude najdôležitejšou udalosťou tohto roka referendum, ktoré prezident SR vyhlásil na základe petície občanov.

7. februára budeme mať možnosť vyjadriť sa k tomu, či súhlasíme s tým, *aby sa manželstvom nemohlo nazývať žiadne iné spoluzitие osôb okrem zväzku medzi jedným mužom a jednou ženou, aby párom alebo skupinám osôb rovnakého pohlavia nebolo umožnené osvojenie detí a ich následná výchova a aby školy nemohli vyžadovať účasť detí na vyučovaní v oblasti sexuálneho správania či eutanázie, ak ich rodičia alebo deti samé nesúhlasia s obsahom vyučovania.*

Je vecou každého z nás, vecou nášho svedomia a presvedčenia, ako sa k týmto témam postavíme, avšak nemalo by nám byť pritom ľahostajné, aká budúcnosť aj z tohto pohľadu čaká náš národ a nebojím sa povedať, že aj ľudstvo. Svoj postoj by sme aj preto vyjadriť mali, pričom by sme mali brať do úvahy, že neraz sme sa už aj vďaka našim politikom mohli presvedčiť, že nie všetko, čo je prezentované ako liberálne, musí byť aj pokrokové a prospešné, rovnako ako fakt, že nie všetko, čo je označované ako konzervatívne, je brzdou rozvoja.

Vážení spoluobčania, milí Michalovčania!

Naše mesto nie je osamelým ostrovom v šírom mori, preto popri tom, čo sami vieme ovplyvniť, bude jeho vývoj aj v tomto roku závisieť aj od diania nielen na Slovensku, ale aj od diania v Európe a vo svete a nie je to ani fráza ani alibizmus. Vojnový požiar, ktorý sme si doposiaľ zvykli registrovať ďaleko od nás s pocitom, že sa nás nijako netýka, sa nebezpečne priblížil do nášho bezprostredného susedstva. Želajme si preto popri tom, čo si želáme na začiatku každého nového kalendárneho roka, teda popri pevnom zdraví pre každého z nás, popri šťastí, popri osobných a pracovných úspechoch, popri vzájomnej láske, úcte, žičlivosti a tolerancii aj veľa pokoja. Pokoja v nás, v našich dušiach, ale aj pokoja vo vzťahoch medzi národmi, štátmi a medzi ich zoskupeniami. Dnes totiž viac ako kedykoľvek doteraz veľmi aj toto my, Michalovčania, potrebujeme.

Aj pre toto všetko, no najmä pre ich stálu aktuálnosť som na záver svojho vystúpenia siahol po veršoch nášho michalovského rodáka, básnika, kňaza, pedagóga a rehoľníka Gorazda Zvonického, ktoré napísal v roku 1973 v Ríme a ktoré mi teraz, medzi sviatkami, poslali jeho žiaci. Dúfam, že Novoročnú modlitbu (*báseň je uverejnená na titulnej strane – pozn.red.*) prijmete aj ako pozdrav od básnika, ktorého sté narodeniny sme si v predminulom roku viackrát pripomínali. Verím, že ňou vyjadrím tiež túžby všetkých nás, malých.

Novoročná modlitba

Rok sa stratil v hore, a po jeho stope

*prichádza k nám nový a na dvere klope.
Nech len voľne vstúpi sťa zjav Rafaela,
lebo Európa ťažko ochorela.*

*Daj, aby po boku prichodzieho roku
došli sme ku žriedlam zázračného moku
načerpať nevinu proti čiernej zlobe,
odpustenie pre tých, čo si ľahnú v hrobe,*

*krstný dar úsmevu všetkým nemluvniatkam,
otcom čestné ruky, sväté srdcia matkám,
lebo mnohé srdcia stvrdli v mŕtve skaly.
Bože, požehnaj nás! Volajú ťa malí...*

*Kým tvoj biely anjel na dvere nám klope,
daruj vonnú palmu trudnej Európe,
zapáľ vieru, lásku, ožiar ideály!
Bože, nech sa stane, ako prosia malí!*

(Gorazd Zvonický, Novoročná modlitba, Rím 1973)